

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 36/2024
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца мал.АА из ..., чији је законски заступник ББ, а чији је пуномоћник Миљан Грбовић, адвокат у ..., против туженог Миленијум осугурање АДО Београд, чији је пуномоћник Зоран Божић, адвокат у ..., решавајући сукоб надлежности између Основног суда у Новом Саду и Трећег основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 31. јануара 2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Решењем П 5630/2022 од 09.09.2022. године Основни суд у Новом Саду се огласио месно ненадлежним за поступање у предмету и по правноснажности решења списе предмета је уступио Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је навео да је тужилац поднео тужбу ради испуњења уговорне обавезе у коме нема прописане месне надлежности суда за случај спора, да је тужени у одговору на тужбу истакао приговор месне ненадлежности Основног суда у Новом Саду, те да се седиште туженог налази у Београду, на територији надлежности Трећег основног суда.

На наведено решење о месној ненадлежности, тужилац је изјавио жалбу, која је решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 11083/2022 од 21.12.2022. године одбијена као неоснована, те су списи достављени Трећем основном суду у Београду.

Трећи основни суд у Београду није прихватио надлежност за поступање у овом предмету, па је списе предмета уз допис 20П 827/23 од 19.01.2024. године доставио Врховном суду, указујући да у конкретном случају не постоји искључива надлежност неког суда, па се Основни суд у Новом Саду није могао огласити месно ненадлежним.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/2023) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

По одредби члана 38., члана 39. став 1. и члана 40. став 2. Закона о парничном поступку тужба се подноси суду који је опште месно надлежан, а то је суд на чијем подручју тужени има пребивалиште. За правна лица то је место регистрованог седишта.

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева тужиоца односи се на исплату по основу обавеза туженог из уговора о осигурању. Тужени је, након пријема тужбе, истакао приговор месне ненадлежности, позивајући се на општу месну надлежност суда на чијем подручју се налази седиште туженог као правног лица, у смислу члана 19. став 4. Закона о парничном поступку.

Полазећи од истакнутог приговора, те имајући у виду правила о општој месној надлежности за поступање по оваквој тужби, произлази да је за одлучивање о тужбеном захтеву и поступање по тужби у овој парници месно надлежан Трећи основни суд у Београду. Наведено имајући у виду да се седиште тужене налази на подручју надлежности Трећег основног суда у Београду, сходно чл. 3. ст. 1. тач. 6. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва.

На основу изложеног Врховни суд је, на основу члана 22. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић